

Sygn. akt VIII U 708/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 czerwca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Gdańsku

VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR del. Elżbieta Trybulec-Czernek

Protokolant: st. sekr. sądowy Barbara Urmańska

po rozpoznaniu w dniu 20 czerwca 2013 r. w Gdańsku

sprawy **B. S.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

o wysokość świadczenia

na skutek odwołania B. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

z dnia 1 marca 2013 r. nr (...)

oddala odwołanie

/na oryginale właściwy podpis/

Sygn. akt VIII U 708/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 01 marca 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. dokonał waloryzacji świadczenia emerytalnego przysługującego B. S.. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, iż wysokość zwaloryzowanej emerytury ustalono przez pomnożenie kwoty świadczenia ustalonego na dzień 28 lutego 2013 r., tj. 1.295,31 zł przez wskaźnik waloryzacji wynoszący 104,00 %.

Odwołanie od powyższej decyzji złożyła ubezpieczona B. S.. W uzasadnieniu wskazała, iż jest ona niezgodna z prawem, w tym z przepisami Konstytucji RP. W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ emerytalny wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko przedstawione w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Decyzją Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. z dnia 30 stycznia 2012 r. odwołująca B. S. ma ustalone prawo do emerytury począwszy od dnia 29 stycznia 2012 r., wydaną w oparciu o postanowienia ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r., Nr 153, poz. 1227 ze zm.). Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 63,28 %.

Zaskarżoną w niniejszym postępowaniu decyzją z dnia 01 marca 2013 r. pozwany organ rentowy dokonał waloryzacji przysługującej ubezpieczonej emerytury. Wysokość zwaloryzowanej emerytury ustalono przez pomnożenie kwoty świadczenia ustalonego na dzień 28 lutego 2013 r., tj. 1.295,31 zł przez wskaźnik waloryzacji, tj. 104,00 %. Emerytura po waloryzacji od dnia 01 marca 2013 r. wyniosła 1.347,00 zł. Podstawę waloryzacji stanowił m.in. przepis art. 88 ust. 2 ww. ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, który stanowi, że waloryzacja polega na pomnożeniu kwoty świadczenia i podstawy jego wymiaru przez wskaźnik waloryzacji – którym jest, jak stanowi art. 89 ust. 1 cytowanej wyżej ustawy, średnioroczny wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych w poprzednim roku kalendarzowym zwiększony o co najmniej 20 % realnego wzrostu przeciętnego wynagrodzenia w poprzednim roku kalendarzowym.

Okoliczności bezsporna, a ponadto dowód: decyzja ZUS z dnia 30 stycznia 2012 r. – plik E akt ubezpieczeniowych, akta nieponumerowane, decyzja ZUS z dnia 01 marca 2013 r. – k. 1-2- teczka w aktach ubezpieczeniowych.

Powyższy stan faktyczny był w całości bezsporny. Sąd ustalił go na podstawie dokumentacji zgromadzonej w aktach ubezpieczeniowych. Strony nie kwestionowały wiarygodności tej dokumentacji, nie wzbudziła ona także zastrzeżeń Sądu.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej B. S. nie zasługuje na uwzględnienie i jako takie podlega oddaleniu.

Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie było, czy waloryzacja świadczenia ubezpieczonej B. S. została dokonana w sposób prawidłowy.

Przede wszystkim wskazania wymaga, iż waloryzacja świadczeń emerytalnych i rentowych regulowana jest przez przepisy ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r., Nr 535, poz. 1227 ze zm.) (dalej: ustawy o emeryturach i rentach z FUS).

Stosownie do treści art. 88 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, emerytury i renty podlegają corocznie waloryzacji od dnia 1 marca roku kalendarzowego. Sposób waloryzacji określa ustęp 2 i 3 cytowanego przepisu, stanowiąc, iż waloryzacja polega na pomnożeniu kwoty świadczenia i podstawy jego wymiaru przez wskaźnik waloryzacji. Waloryzacji podlega kwota świadczenia i podstawa jego wymiaru w wysokości przysługującej ostatniego dnia lutego roku kalendarzowego, w którym przeprowadza się waloryzację.

Zgodnie zaś z treścią art. 89 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wskaźnik waloryzacji to średnioroczny wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych w poprzednim roku kalendarzowym zwiększony o co najmniej 20 % realnego wzrostu przeciętnego wynagrodzenia w poprzednim roku kalendarzowym. Ustęp 2 cytowanego przepisu stanowi, że wskaźnikiem cen towarów i usług konsumpcyjnych, o którym mowa w ust. 1, jest średnioroczny wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych dla gospodarstw domowych emerytów i rencistów albo średnioroczny wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem, jeżeli jest on wyższy od wskaźnika cen towarów i usług konsumpcyjnych dla gospodarstw domowych emerytów i rencistów.

W ocenie Sądu, pozwany organ rentowy prawidłowo dokonał waloryzacji przysługującego ubezpieczonej świadczenia. Wysokość zwaloryzowanej emerytury została ustalona według obowiązujących przepisów prawa, na podstawie prawidłowego wskaźnika waloryzacji. Jak wynika z komunikatu Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 13 lutego 2013 r. (M. P. z 14 lutego 2013 r.) wskaźnik waloryzacji wynosi aktualnie 104,00 % i taki też wskaźnik został zastosowany przez pozwanego w zaskarżonej decyzji. Nadto, wskaźnik ten, stosownie do powołanych wyżej przepisów, został pomnożony przez kwotę świadczenia ustalonego na ostatni dzień lutego 2013 r.

Tym samym stwierdzić należy, że w świetle treści art. 88 – 89 ustawy o emeryturach i rentach z FUS organ rentowy w sposób prawidłowy dokonał obliczenia świadczenia emerytalnego w decyzji z dnia 01 marca 2013 r. i odwołanie skarżącej od powyższej decyzji jest bezzasadne.

W tym miejscu wskazać również należy, iż biorąc za podstawę art. 217 § 2 k.p.c., Sąd nie uwzględnił wniosku ubezpieczonej o przesłuchanie świadka tj. osoby, która dokonywała rozliczenia w nowej wysokości oraz o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego ds. rachunkowości (k.18 akt sprawy, e-protokół z dnia 20 czerwca 2013 r. – k.19 akt sprawy). W uzasadnieniu wskazać należy, że okoliczność sporna w sprawie, w postaci ustalenia czy waloryzacja świadczenia ubezpieczonej B. S. została dokonana w sposób prawidłowy, została wyjaśniona na podstawie dokumentacji zgromadzonej w aktach ubezpieczeniowych w sposób dostateczny. W związku z tym, Sąd uznał, że powoływanie kolejnych dowodów jest zbędne i może posłużyć jedynie przedłużeniu postępowania, co jest sprzeczne z postulatem szybkości postępowania sądowego.

W konkluzji, z przytoczonych wyżej względów Sąd Okręgowy na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. w związku z cytowanymi przepisami orzekł jak w sentencji wyroku.

SSR del. Elżbieta Trybulec- Czernek